

לחיות חיי שליחות

1. פנקס יג טו

כל מיני המצבים שעוברים על האדם לכל פרטי פרטיהם וכל מקריהם היותר שונים ויותר דקים הכל הם מילואים למלא בהם את צביון הנפש... ע"כ אין לך כל רושם עובר על האדם שאינו נועד לתעודה... והכל תלוי באיכות ההשגה ובהירות ציורה,

2. אורות הקדש ג עמוד רכב

יש תביעה פנימית בלבו של אדם, שכל גילויי חייו צריכים שיהיה להם אופי נצחי, באופן שלא ייראו כלל מפני כל תמורה, א. ומכל כליון ואיבוד, והוא צועד בזה למעלה מעצמות הזמן...

ומתוך ההשקפה, שהכל יש בכחו להפך לטוב עליון, נעשה האדם מיושב בדעתו, מקובל על הבריות, שמח בעולמו, ומקודש בקדושה עליונה, ומתהלך בארצות החיים, בכל המובנים, לפני ד' תמיד.

3. ספר חובות הלבבות - השער השלישי - שער עבודת האלהים - פרק ד

כל מעשי בני אדם אינם יוצאים מן הצווי והאזהרה. וביאור זה, כי כל העושה מעשה, אם הוא מן הצווים הוא מעשה טוב, ואם יניח מעשותו והוא יכול לעמוד בחובתו, הוא מקצר. וכן מי שעושה דבר מן האזהרות הוא חוטא, ואם יניח מעשותו, הוא צדיק, כשיניחנו בעבור יראת ה', כמו שאמר הכתוב (תהלים קיט ג): אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו.

ואם יעשה מן המעשים המותרים על דרך שוה ונכונה, הוא צדיק, כאשר אמר (תהלים קיב ה): טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט; ואם יהיה מרבה ועובר די - הסיפוק, הוא מקצר, מפני שהוא מביא למה שהזהיר ממנו האלהים... ומעשהו מגונה:

4. מוסר אביך עמוד כה

בכל דרכיך דעהובכל דרכיך דעהו, צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם...

כי כיון שהוא עוסק בעבודה זו הקב"ה כביכול שורה מצדו בזו העבודה דוקא ובה ימצאנה ולא במ"א.

וכן בכל הדברים שעושה הריבאמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו ית', ע"כ כל מה שעושה יהי הכל דברי מצותו ורצונו, ויבקש בהם את שמו ית', כשישתדל בכל שכלו וכחותיו לעשות את מה שהוא עושה בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודע את השי"ת בכל הדרכים.

כשאדם פועל איזה דבר של שלמות, בין במחשבה בין במעשה, צריך לשמח בחלקו ולא ירדוף אז אחר דבר אחר, כי כל העולם כולו מתקפל לפניו אז דוקא בפרט זה.

5. ע"ר א רעג

אתה חונן לאדם דעת. "אמר ר' אמי גדולה דעה שנתנה בתחלת ברכה.

גדר הדעה הוא להשתמש בכל דבר, גם השפל שבתשמישים, לתכלית המעלה. והנה בשעה שהאדם עוסק בענייני מעלות

וקדושה, אפילו לא תהיה דעתו גדולה, נקל הוא שיעשה הדברים לתכלית השלמות, אבל כשעוסק בענייני חול צריך דעה הגונה לשעבדם לתכלית המעולה, "...כל מעשיך יהיו לשם שמים.

עע

3א. עין איה ברכות א עמוד 49

כל צרכי הברואים נראה שהם כולם ערוכים בחכמה ואין בהם מקרה, אפילו הצרכים הקלים הגשמיים של בעלי חיים פחותים וכש"כ הגבוהים, וק"י האדם שלא חיסרו הקב"ה דבר קטן המועיל לשכלולו והרחבת דעתו. ואין לך איש שיש לו שכל אנושי, שיוכל לתלות כל אלה במקרה, כ"א במהלך החכמה העליונה המשקפת על ההשלמה המינית והאישית. וזה ג"כ יכיר כל איש דעת כי חשיבות ההשלמה המוסרית היא עולה ברום מעלה באין ערוך בערכה לעומת ההשלמה הטבעית...

3. עין איה ברכות א עמוד 49

...כי אין לנו לתלות במקרה כל דבר שממנו נוכל לשאוב תועלת מוסרי המשלים את חסרונותינו... איך יעלה על לב איש נבון

לאמר שיש דבר שאנו יכולין לשאוב ממנו השלמה מוסרית, ולא תעשה בכונה מהחכמה העליונה להועיל לנו לחיותינו

בהשלמתנו האנושית האמיתית?